

РЕШЕНИЕ

№ 351

гр. София, 06.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Полина Величкова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5665** по описа за **2024** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на “Съмър фест“ ООД против решение № 1073/28.02.2024г. по НАХД № 8674/2023г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 109 състав. С решението е потвърдено наказателно постановление (НП) № 420-00-40/10.05.2023г., издадено от министъра на културата, с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 16000 лева, на основание чл.200, ал.1, пр. 2 от Закона за културното наследство (ЗКН). Доводите на касатора са за неправилно приложение на закона, за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и наложеното наказание е явно несправедливо с искане за отмяна на НП, евентуално за изменението му до намаляване на размера на наложеното наказание до минимума. Претендира разноските пред СРС.

Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба като неоснователна, като излага подробни съображения в писмен отговор. Претендира юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за прекомерност на претендирания от касатора хонорар.

Прокурорът от СГП намира, че оспореното решение е валидно, допустимо и правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Въз основа на този анализ е направил изводи, които настоящият състав не споделя.

От фактическа страна в оспореното решение е прието, че поземлен имот (ПИ) с кадастрален идентификатор 68134.1004.187, с адрес: [населено място], район „Т.“, [жк], [улица], представляващ Архитектурно-исторически ансамбъл „Гарнизонно стрелбище - Софийски арсенал“, е публична общинска собственост. Съгласно данните от съхранявания в НИНКН Национален публичен регистър на недвижимите културни ценности, съдържащ всички актове до влизане в сила на ЗКН (ДВ бр. 19/2009 г.) за статута на обекти като недвижими паметници на културата /недвижими културни ценности по смисъла на чл. 59, ал. 4 от ЗКН, §10, ал. 1 и §12, ал. 1 от Преходните и заключителните разпоредби (ПЗР) на ЗКН/, и всички актове по чл. 58, ал. 1 чл. 62, ал. 1 и 2 и чл. 65, ал. 1 от ЗКН. ПИ с идентификатор 68134.1004.187 попада в:

- територия с културно-историческо наследство със статут на групова недвижима културна ценност – горепосоченият архитектурно-исторически ансамбъл, деклариран с Писмо № 760/22.02.1984 г. като „Комплекс от сгради на бившия арсенал“, [жк], [населено място] - групов паметник на културата, обявен с Протокол № 2 от 03.07.2003 г. от заседанието на Национален съвет за опазване на паметниците на културата /НСОПК/, утвърден от министъра на културата, и съгласно §10, ал. 1 от ПЗР на ЗКН притежава статут на групова недвижима културна ценност;

- охранителната зона на „Голяма коларска работилница“ /Национален музей „Земята и хората“/ - единична архитектурно-строителна недвижима културна ценност с категория „местно значение“, декларирана с Писмо № 760 / 22.02.1984 г. на НИПК и обявена с Протокол № 2 от 03.07.2003 г. на НСОПК, утвърден от министъра на културата;

- охранителната зона на „Сграда на щаба /Административна сграда/“: единична архитектурно-строителна недвижима културна ценност с категория „местно значение“; сградата понастоящем е Музей за съвременно изкуство и е декларирана с

Писмо № 760 от 1984 г. на НИПК, сега НИНКН и обявена с Протокол на НСОПК № 2/03.07.2003 г., утвърден от министъра на културата;

- охранителната зона на Сграда на комплекса „Гарнизонно стрелбище“ - единична историческа недвижима културна ценност с категория „национално значение“, обявена в ДВ бр. 86 от 1979 г.

Районният съд установил, че фестивалът „SOFIA SUMMER FESTIVAL“ 2022 бил проведен от касатора на територията на гореописаната защитена територия за опазване на културното наследство в периода 01.07.2022 г. до 30.09.2022 г. За провеждане на събитието било осигурено финансиране от Столична община (СО), за което бил сключен Договор СОА22-ДГ56-1145/21.06.2022 г., като в чл. 13 на същия било предвидено, че за неуредените в договора въпроси се прилага действащото българско законодателство. От главния архитект на СО била одобрена схема за поставяне на преместваеми обекти за провеждане на фестивала, представляващи търговски обекти, складове, презентационни шатри, чадъри. Между касатора и Министерство на културата (МК) също бил сключен договор за финансиране на събитието № РД 11 – 06 – 26/30.05.2022 г. Предмет на същия било предоставянето на парични средства за провеждане на събитието. В договора не било упоменато мястото на провеждането му. Районният съд приел, че дружеството не съгласувало с МК намеса в защитена територия за опазване на културно наследство при провеждането на горепосочения фестивал. По целия периметър на територията на провеждането му била поставена метална ограда с покритие от полупрозрачна зелена мрежа и с височина около 2 метра. На голяма част от елементите на оградата били поставени рекламни платна. В североизточния край на загражденията, оградата била поставена в непосредствена близост и на територията на сградата на Музея за съвременно изкуство. В оградената площ и на територията на фестивала били поставени следните преместваеми обекти: главна сцена с подиум и покритие, със обслужващата я техническа апаратура; главна покрита шатра с бар за обслужване на посетители и седящи места; множество покрити тенти и шатри за технически инсталации, обслужване на клиенти, тоалетни и други; множество сгъваеми шезлонги и столове за посетители. Тези обстоятелства били констатирани при извършена проверка на 19.02.2022 г., извършена от служители на МК. При горните констатации, на 10.11.2022г. бил съставен за извършено нарушение на чл. 200, ал. 1 от ЗКН. Въз основа на цитирания АУАН било съставено процесното НП.

От правна страна районният съд приел, че АУАН и оспорваното НП отговарят по форма и съдържание на изискванията по чл. 42, респ. чл. 57 от ЗАНН, издадени са от надлежни органи при спазване на установения за това ред и в преклузивните срокове, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал. 2 и ал. 3 от ЗАНН, надлежно са връчени на нарушителя с оглед гарантиране на неговите права. Съставените АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. И двата акта съдържат по идентичен начин изчерпателно описание на констатираното нарушение, включително мястото и времето на извършването му. Налице е също съответствие между фактическото описание на

нарушението и неговата правна /цифрова/ квалификация. Поради тези причини съдът намерил, че административнонаказващият орган не е извършил нарушения при провеждане на процедурата по съставяне на обжалваното НП. Посочва се в мотивите на обжалваното решение, че съгласно нормата на чл. 83, ал. 1 от ЗКН инвестиционните проекти и искания за намеси в защитени територии за опазване на

културното наследство се одобряват и строежите се изпълняват по реда на Закона за устройство на територията след съгласуване по реда на чл. 84, ал. 1 и 2, както следва: 2. в охранителни зони на единични културни ценности и в границите на групови културни ценности, ако с режимите за опазване не е определено друго в) схеми и проекти за преместваеми обекти, включително за настилки, огради, чешми, улично осветление и други елементи на градското обзавеждане, рекламни, информационни и монументално- декоративни елементи, както и електрически и газификационни табла, външни климатични съоръжения, антени на мобилни оператори. Нормата на Чл. 200, ал. 1 от ЗКН повелява „който реализира инвестиционен проект или извършва намеса в защитени територии за опазване на културното наследство без съгласуване в нарушение на чл. 83, се наказва с глоба в размер от 5000 до 10 000 лв., а на едноличен търговец и юридическо лице се налага имуществена санкция в размер от 15 000 до 30 000 лв., ако деянието не съставлява престъпление“. Районният съд отбелязал, че не се доказва причастност на санкционирания субект за повреждане на скулптурата „Пастирът“ и на стъкло на парапета на външната стълба на Музея на съвременното изкуство, която повреда е повод за проверката. Отбелязал и, че посочените обстоятелства не са вменени в отговорност на нарушителя с обжалваното НП, в което изрично се посочва, че не се доказва кой е причинил щетите на скулптурата и стъклото, както и съставът на чл. 200, ал. 1 от ЗКН не касае повреждане на културни ценности. Изрично е посочено, че е констатирано поставяне на метална ограда с покритие от полупрозрачна зелена мрежа и с височина около 2 метра, на голяма част от елементите, на която били поставени рекламни платна, главна сцена с подиум и покритие, с обслужващата я техническа апаратура; главна покрита шатра с бар за обслужване на посетители и седящи места; множество покрити тенти и шатри за технически инсталации, обслужване на клиенти, тоалетни и други; множество съгъваеми шезлонги и столове за посетители. Обстоятелството, че в НП допълнително е цитиран в цялост текстът на приложима нормативна разпоредба, не прави описанието на нарушението неясно, след като изрично е описано точно какви преместваеми обекти са поставени в конкретния случай, за да обусловят извод, че е осъществена намеса, за която не е извършено изискуемото от закона съгласуване. Районният съд приел и, че обстоятелството, че жалбоподателят е имал договор за финансиране на събитието с МК и е уведомил СО за разполагането на различни преместваеми обекти не го освобождават от други задължения, които има по закон, за съгласуване на намесата в територия със специален статут с МК, като такива негови задължения не са били изключени изрично с клауза в договора между дружеството и МК. По изложените съображения съдебният състав намерил, че безспорно е осъществено нарушението от обективна страна, то е правилно квалифицирано и санкцията – правилно индивидуализирана.

Настоящият състав не споделя тези изводи. Съгласно чл.200, ал.1 ЗНК подлежи на глоба или санкция (ако деянието не съставлява престъпление) извършител, който реализира инвестиционен проект или извършва намеса в защитени територии за опазване на културното наследство без съгласуване в нарушение на чл. 83 от същия закон. Безпротиворечиво се установява от събраните по делото доказателства, че намеса в територия от посочения вид е извършена. Съгласно чл.84, ал.2 ЗКН, съгласуването на намеси от този вид се извършва от министъра на културата или оправомощени от него длъжностни лица.

Съгласно чл.1 от договора между дружеството и МК с № РД-11-06-26/30.05.2022г.,

неразделна част от договора е писмо рег. № 92-00-158/05.04.2022г. Писмото е представено по делото и съдържа описание на планираното събитие, в т. ч. изрично посочване на мястото на провеждане – Ю. парк, зад Музея „Земята и хората“. В правомощията на министъра на културата е да създаде организация на работата, гарантираща както необходимата сигурност на защитени обекти, така и надлежна проверка на всички релевантни обстоятелства за проект, предложен на МК като страна по договор. Министерството се представлява и ръководи от министъра, съгласно чл.25, ал.1 и чл.42, ал.3 от Закона за администрацията (ЗА). Ето защо, обективирайки съгласието на МК за сключване на договора от 30.05.2022г., министърът е направил своето волеизявление като специализиран орган за одобрение на събитието, предмет на договора. По изложените съображения, не могат да бъдат споделени доводите на ответника относно различията между МК като страна по договора и ръководещия го министър като специализиран орган за закрила на културата. Макар и обективирано не в надлежната форма и дадено без съблюдаване на административнопроизводствените правила, предвидени в закона за съгласуването по чл.83 ЗКН, с факта на одобряване и отпускане на финансова подкрепа за проекта от МК чрез даденото за това съгласие от ръководещия го министър, съгласуването от последният като надлежен компетентен орган е било налице. Ето защо, не е изпълнен фактическият състав на чл.200, ал.1 ЗКН.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено искането на касатора за възстановяване на направените по делото разноски пред СРС. Установява се общ размер на последните: 1500лв. - хонорар за адвокат, платен съгласно представеното платежно нареждане. Направеното от страна на ответника възражение за прекомерност на възнаграждението е неоснователно. Платеният адвокатски хонорар не надвишава минимума, предвиден от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, определен върху стойността на наложената имуществената санкция съгласно чл.18, ал. 2 във връзка с чл.7, ал.2 от Наредбата. Сумата следва да бъде възстановена от МК, което е юридическо лице съгласно чл.42, ал.2 ЗА.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1073/28.02.2024г. по НАХД № 8674/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109 състав, поправено с решение № 1469/26.03.2024г. и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 20-00-40/10.05.2023г., издадено от министъра на културата.

ОСЪЖДА Министерство на културата да заплати на “Съмър фест“ ООД, с ЕИК[ЕИК], сумата 1500 (хиляда и петстотин) лева - разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.